

No, přeeééě - nákupy. A prachy lítaly! Bylo to masakéro!

Protože.... jak jsem odvážela tu hromadu, mělo to svůj důvod. Aaaa velkej důvod. Jejím odstraněním vzniknul ve špičce pozemku , vedle branky, krásnej plácek. A v tom plácku hnedle ráno, zatímco jsem dělala Pražáka (ale uznejte, že tentokrát po tý šichtě i zaslouženě) vykopal Brtník jámu. A hádejte nač, hádejte nač. Hádejte a neuhodnetééé!

Protožééé, protožéééé jsme se rozhodli, že u Domečku musí být lípa, stejně jako je u chalupy. A aby tam kucí vořešský, co už tam desetiletí stojej, nebyli sami dva, jen kucí, tak tam bude holka lipová a budou tři do mariáše... ☐ ☐ . A já jsem pátrala a pátrala, kde takovou lípu, nejlíp co největší, ale aby se dala transportovat, sehnat. A protože sem inspektor Kolumbus, vypátrala jsem kousek od Domečku zahradnictví. Veeeeelkozahradnictví. S příjemným panem majitelem /a jak se posléze ukázalo nejen s panem majitelem, ale s celým personálem/. A hlavně s oslnivým sortimentem. A oslnivej sortiment obsahoval i lípu. TŘÍMETROVOU!! A za úžasnou cenu - necelých dvou tisícůch. Jenom dva tisíce za takovej obří strom, navíc za krásnej a užitečnej strom!

Takže program na první pracovní den naší dovči byl jasnej - jede se nakupovat. Páč bylo jasný - a taky se to potvrdilo, že jak už tam v tom zahradnictví budeme, neskončí to jen u tý lípy. A taky jo! Helejte, nejsem nakupovací a regálovej typ. Ale jak se dostanu do zahradnictví, je to pro peněženku nebezpečný ☐ ☐ ☐ ☐ . Jako já tam jela s tím, že ešče nemám místo, že nemůžu, že nesmim, že..... no jo, ty vado, ale to nejde!! To fakt prostě nejde. I proto, že Brtník šel s paní zahradnicí vybírat ten správnej strom a nechal mě tam bez dozoru úplně. Úplně samotnou, bez dozoru... mezi kytka..... ☐ ☐

Takže! Výsledek? OBŘÍ květináč s levandulí, kterej jasně pasuje do košíku vedle dveří....."To musim, musim koupit. Na to místo přeciž mám! Nepotřebuju záhonek. A taky nepotřebuju záhonek na ty dva muškátí červený. To je taky hrnkovka přece. A tydlencty macešky??! Ty sou ale taky šecky moc krásný a taky holky nepotřebuju žádněj záhonek, vystačej si s truhlikem, ne? Stejně jako tady ty cibuloviny, kosatečky a malý narcisky, ty můžu frknout do mísy. Helee, tadyklenc maji krásnou rozmarýnu, na vokně v truhliku klidně může bejt, ne?" A pak už to vzalo velmi nebezpečnej spád.

"Hele voni maji koniklece! Miluju koniklece, tydlencty jarní posle, kterej dávaj dobrůtky

včelkám, ještě když je zima.....MUSIM PROSTĚ MÍT KONIKLECA, aspoň jednoho.....”
 Tak šel chlapec za vostatníma připravenějma. “Protože to mu prostě kus tý hlíny vydobudu. Fšak Brtník mi tam kousek zahrádky i oplotil. Už tam mám zasetý ty letničky, co mi čokle a mouratec už nejspíš stihli zadupat do země, vedle lezou ty cibulky, co jsem na radu paní Lapkový frkla do země, jak rozmrzla a holky tetkon mají náskok.....tak budu pokračovat vedle, když už toho oplotil tolikatě a budu tam mít provizorní zásobárnu květeny, odkud ji pak budu distribuovat do těch správných míst. JOOOOOOOOOOOOOOOO!! Takže to si můžu koupit i něco málo dalšího, že jo? “

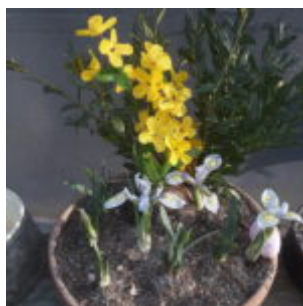
“Třebaááás tadydlencti krásný karafijátíí! Ty by se mohli šiknout. Šup tam s nima “na hromadu” . A copa to máme tady? Dlužichy!! Jeee, ale ty sou taky krásný, tak to si vezmem rovnou tři... ne, čtyři kousky, protože to už je to jedno, kolik jich vezmu, že jo.....no a rovnou k nim přihodím i tadydlencty dvě malý levandule, protože levanduli naprosto miluju, nejní jí nikdá dost.....a jejda.....pivoně! Voni mají pivoně... a tuta je dokonce žlutá....., ale ne... pivoně ne, nebudu brát pivoňu. Vona nemá ráda přesazování.....a nebo jo! Vezmu si žlutou pivoňu prostě a frknu ji někam už na místo, kde pak bude nafurt. Kam?? Nevím, to vymyslím hlavně si ji musím vzít, žlutou pivoňu!” A.....

To už se naščestí vracel Brtník a na přepravním vozíku vezl naši lipovou princeznu. Krááásnou, štíhlou a vysokou. Tý to tam bude slušet! Já vím, že si ještě počkám, ale už se děsně těším, jak to jednou bude krásně vonět. Lipová vůně, fialková vůně a vůně levandule jsou úžasné. A Brtník je taky úžasnej, protožemísto aby měl rozum a moje nakupování mi rozmluvil, smál se mi, a celý to zakončil tím, že tam ještě přihodil jednu dřevitou pivoňu. Aby bylo vo čem přemejšlet. Protože tu fakt taky musí člověk dát na místo, kde už s ní nebude hejbat.

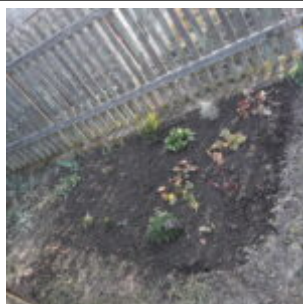
Žiš to bylo tak úžasné - člověk úplně zapomněl na to, že teď je ten svět takovej komplikovanej. Fšící, kdo jsme se tam v zahradnictví pohybovali, jsme měli hubu kolem celý hlavy. Nejní to vidět, páč ji máme pod náhubkem, ale stačilo se dívat do očí. To byla slast zahradníka zjara, kterýho jste pustili ze řetězu □ □ . A paní zahradnice milá a rázná a ftipná, takže když jsme se pak dostavili ke kase, stříhli jsme si tam předlouhou ftipnou scénku ve třech, protože ona se spletla a lípu vydávala za javor. Aaaa Brtník ji to nedal zadarmo, takže jsme to tam rozjeli ve velkém a tlemili se hromadně. (Hele věřte, nevěřte, se tu usmívám i teď když to píšu) . Bylo to moc fajn. K nákupům jsme ještě přihodili dva pytle zeminy a mohlo

se nakládat.

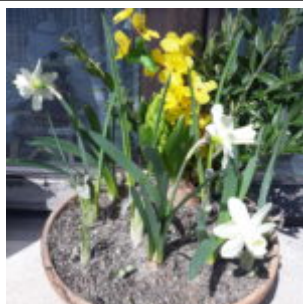
Slečnu lipku jsme uložili do vozejku, květeny do kufru auta a jelo se domů. Aby se mohlo řídit na zahradě. Byla jsem jak narkoman, kterej se těší na svou dátku ☐ ☐ Jakmile jsme se přivítali s ohařiskama a Mousesem, kterej se dostavil vzápětí po příjezdu, okamžitě jsem se do toho pustila a částečný výsledek je prosím zde. Částečný proto, že jsem si omylem část těch krásnejch fotek vymazala ☐ Inu šikula. Ale věřte mi, že JE to krása fšech krás.

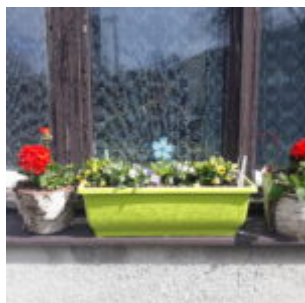
Cibulková mísa

dočasný záhonek

Cibulková mistička se proměňuje

Můj okenní záhonek, povšimněte si úpravy květníků!